

עפ"ת 22720/12/16 - יוסף בן דוד - נוכח נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים

עפ"ת 22720 בד' נ' מדינת ישראל

23 פברואר 2017

לפני כב' השופט רענן בן-יוסף

יוסף בן דוד - נוכח

המעורער ע"י ב"כ עוזי יואב נוריאל

נגד

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עוזי רותם נימן וסרגמן

המשיבה

נגד

פסק דין

ערעור על פסק דיןו של בית משפט השלום ל汰ובורה בתל אביב-יפו [כב' השופט ד. סעדון] (להלן: "בית משפט קמא") בפ"ל 11-15-11773.

נגד המערער הוגש כתוב אישום בו הואשם כי הנג בהיותו שיכור, בשל השפעת סמים - עבירה לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א - 1961 (להלן: "פקודת התעבורה") ותקנה 26(2) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961 ובנהיגה בקלות ראש - עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה.

על-פי העובדות שהוכחו בבית משפט קמא, המערער נהג ביום 15.11.2015 ברכב משא אחד מסוג "מאזדה" ביהוד ונעצר על-ידי שוטרים אשר היה ברשותם מידע, לפיו, המערער נהג בהיותו שיכור ונתון תחת השפעת סמים, וכשבגופו תוצרים של סם מסוכן מסוג קנבים.

המערער כפר במיחס לו, אך בית משפט קמא מצא להרשיעו לאחר שמייעת ראיות. יצוין, שהמערער נמנע מלהעיד להגנתו תוך שימוש בזכותו לפי סעיף 161 לחס"פ [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982 (להלן: "חס"פ"), וזאת בהיותו מוצג על-ידי סניגור ומודיע לתוכאות המשפטיות של ניצול זכות זו הנובעות מסעיף 162 לחס"פ.

הערעור נסוב על הכרעת הדין בלבד, ומסקן לא ATIICHIS לעונש אשר נגזר על המערער.

את ערעורו מבסס המערער על שאלת נטול הבאת הראיות. לעומת לא הוצגו בפני בית משפט קמא כל ראיות חיצונית להוכחת האישום והוא הוכח כולו על ממצאי המעבדה, שקבעה בחווית הדעת של ד"ר שלמן כי בדגימת השתן של המערער נמצא תוצר חילוף חומרים של החומר הפעיל בקנבים (ת/6), אך ראייה בודדת זו חסרת ערך בשל שנוטקה שרשרת הראיות הטע-מעבדתית שלא תיעדה העברת הדגימה מהמבחן לבקבוקן הדיגום, וממקום ו-23 דגימות נבדקו יחדיו, קיימן חשש ממשי של שיוך דגימה של אחר למערער.

בית משפט קמא התייחס בהכרעת דין לטענות שהובילו על-ידי ההגנה ודחה אותן. אולם היה מקום, כך סבר בצדκ בית משפט קמא, שיריך כי' על שלב העברת הדגימה או 23 הדגימות שנבדקו יחדיו, תוך התייחסות למדבקות היזהו שלhn, אך גם זה, בנסיבות תק זה, כאשר רישום קיימן וכאשר הסניגור נמנע מחזור בנקודה זו, אינם פגם היורד

לשורש העניין ואין בו כדי ליזור ספק סביר באשמה המערער.

אמנם, הנני מסכימים עם חלק מטענות המערער באשר לקביעות בית משפט קמא כגון ההנחה שקשה להאמין שהמעבדה תפעל באופן רשלני, שרישום מצרך על כל פעולה הוא חשוב וSENTEL הראה והשכנוע הוא על המדינה, אך בנסיבות תיק זה, קבלת הטענות אינה מצדיקה קבלת הערעור (סעיף 215 לחסד"פ).

הנני מסכימים עם בית משפט קמא שבנסיבות תיק זה היה צריך להרשיע את המערער, דהיינו שאין חשש לעוות דין בעניינו של המערער ולא קיים חשש להרשות שווה. טענה המערער כי הבדיקה המעבדתית הייתה הראה היחידה לאשםתו אינה נכונה.

ניתן היה להרשיע את המערער בדיינו אף ללא חוות דעת מעבده כלל. אמרתו בחקירה של המערער **ת/1** הוודה הוא שהוא משתמש בקנבים (חיש), שלאחרונה עשה שימוש בשם "**לא זוכר שבועיים שבוע**" (גיליון 2 מש' 16 ל-ת/1).

מקום והמערער לא העיד במשפטו הרי על-פי החלטת רע"פ 4142/04 **AMILSTEIN נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.12.06) ק"מ "דבר מה נוסף" להודאתו המצדיק הרשותו בדיון ואפשר ש"דבר מה" נוסף ניתן למצוא גם בעדותה של ד"ר שלמר (עמ' 22 ש' 7-4 לפורת' בית משפט קמא), שסרייקה ראשונית של הדגימה העלתה חשד לנוכחות קנבים בדגימת השתן של המערער.

בנסיבות אלה, אין בידי לקבע כי נפלה טעות תחת ידו של בית משפט קמא בהרשיעו את המערער, ודינו של הערעור להידוחות.

ניתן והודיע היום, כ"ז
שבט תשע"ז, 23
פברואר 2017,
במעמד הצדדים.
רענן בן-יוסף, שופט